

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II.AKa.94/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 13 października 2021 roku w sprawie o sygn. akt II.K.134/19			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			

# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty			

wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu			

**STANOWISKO
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO
WOBEC
ZGŁOSZONYCH
ZARZUTÓW i
wniosków**

Lp.	Zarzut		
1.	Prokurator Rejonowy w	# zasadny	
2.	Z. (...) zarzucił Sądowi i	# częściowo zasadny	
	instancji:	# niezasadny	
	„...błąd w ustaleniach	# zasadny	
	faktycznych przyjętych za	# częściowo zasadny	
	podstawę orzeczenia,	# niezasadny	
	polegający na błędnym	# zasadny	
	uznaniu przez Sąd orzekający,	# częściowo zasadny	
	że w sprawie brak jest	# niezasadny	
	jednoznacznych dowodów	# zasadny	
	przemawiających za winą i	# częściowo zasadny	
	sprawstwem oskarżonego M.	# niezasadny	
	B. (1) w zakresie zarzucanego mu	# zasadny	
	przestępstwa, a zaistniałych	# częściowo zasadny	
	wątpliwości nie zdolano usunąć	# niezasadny	
	z czym zgodnie z art.5 § 2	# zasadny	
	kpk należało je uwzględnić na	# częściowo zasadny	
	korzyść oskarżonego, podczas	# niezasadny	
	gdy		

właściwa i poprawna analiza materiału dowodowego prowadzi do wniosku przeciwnego;...”	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny
Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego D. M. zarzucił Sądowi I instancji:	# częściowo zasadny # niezasadny
1. „...obrazę prawa procesowego to jest przepisu art.7 kpk, która miała istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia przez dowolną ocenę zeznań M. G. i pominięcie szeregu okoliczności, na które wskazał świadek to jest świadek wprost powiedziała, że natychmiast po tym jak pokrzywdzony został zrzucony przez oskarżonego, to powiedział o tym fakcie M. G. i M. B. (2), jak również dalsza treść zeznań świadka w zakresie wpuszczenia psa do mieszkania pokrzywdzonego czy też	

problemów
zdrowotnych
pokrzywdzonego
przed upadkiem
negują wersję
wydarzeń
przedstawioną
przez
oskarżonego, a
z drugiej strony
potwierdzają
sprawstwo
oskarżonego
przez co ocena
zeznań świadka
dokonana przez
Sąd jest
sprzeczna ze
wskazaniami
wiedzy i
doświadczeniem
życiowym;

2. obrazę prawa
procesowego to
jest przepisu
art.7 kpk która
miała istotny
wpływ na treść
rozstrzygnięcia
przez dowolną
ocenę zeznań
M. B. (2), a
w szczególności
przez wzgląd
na fakt, że
udzielając
pokrzywdzonemu
pomocy świadek
usłyszał od
pokrzywdzonego,
że M. B.
(1) zrzucił go
ze schodów,
jak również
na sprawstwo
oskarżonego
wskazuje
zachowanie M.
B. (1) tuż

po zdarzeniu,
o którym to
zachowaniu
zeznał świadek,
jak również
dalsza treść
zeznań M. B.
(2) w zakresie
problemów
zdrowotnych
pokrzywdzonego
przed upadkiem
negują wersję
wydarzeń
przedstawioną
przez
oskarżonego, a
z drugiej strony
potwierdzają
sprawstwo
oskarżonego,
przez co ocena
zeznań świadka
dokonana przez
Sąd jest
sprzeczna ze
wskazaniami
wiedzy i
doświadczeniem
życiowym;

3. obrazę prawa
procesowego to
jest przepisu
art.7 kpk, która
miała istotny
wpływ na treść
rozstrzygnięcia
przez dowolną
ocenę zeznań
R. W., w
szczególności w
zakresie
zmienności
relacji świadka
co do przebiegu
zdarzenia, którą
rzekomo
usłyszała od
oskarżonego, jak

również dalsza treść depozycji R. W. w zakresie problemów zdrowotnych pokrzywdzonego przed upadkiem negują wersję wydarzeń przedstawioną przez oskarżonego, a z drugiej strony potwierdzają sprawstwo oskarżonego, przez co ocena zeznań świadka dokonana przez Sąd jest sprzeczna ze wskazaniami wiedzy i doświadczeniem życiowym;

4. obrazę prawa procesowego to jest przepisu art.7 kpk, która miała istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia przez dowolną ocenę opinii biegłej E. B., której to opinia jest niepoparta jakimkolwiek materiałem dowodowym i stanowi dowolną interpretację biegłej przebiegu wydarzeń i w efekcie nie ma żadnej wartości dowodowej, przez co ocena opinii biegłej

dokonana przez Sąd jest sprzeczna ze wskazaniami wiedzy i doświadczeniem życiowym;

5. obrazę prawa procesowego to jest przepisu art.7 kpk, która miała wpływ na treść

rozstrzygnięcia przez dowolną ocenę opinii biegłego M. S., który wykluczył taki przebieg zdarzenia, jaki przedstawił oskarżony, natomiast przebieg wydarzeń przedstawiony przez pokrzywdzonego uznał za jak najbardziej realny i prawdopodobny, przez co ocena opinii biegłego dokonana przez Sąd jest sprzeczna ze wskazaniami wiedzy i doświadczeniem życiowym;

6. obrazę prawa procesowego to jest przepisu art.7 kpk która miała istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia

przez dowolną ocenę wyjaśnień oskarżonego i przyjęcie, że wersja wydarzeń przedstawiona przez oskarżonego jest możliwa i prawdopodobna i nie sposób jej jednoznacznie wykluczyć, dlatego w ocenie Sądu zasadnie jest uniewinnienie oskarżonego, podczas gdy przebieg zdarzeń przedstawiony przez oskarżonego jest sprzeczny z zasadami logiki, wskazaniami wiedzy oraz doświadczenia życiowego, a nadto jest sprzeczny z pozostałym materiałem dowodowym to jest zeznaniami M. G. i M. B. (2) jak również opinią E. B.;

7. obrazę prawa procesowego to jest przepisu art.7 kpk która miała istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia przez dowolną ocenę zeznań pokrzywdzonego i przyjęcie, że

wersja wydarzeń przedstawiona przez pokrzywdzonego jest wątpliwa ze względu na brak konsekwencji w zeznaniach, dlatego w ocenie Sądu zasadne jest uniewinnienie oskarżonego, podczas gdy przebieg zdarzenia przedstawiony przez pokrzywdzonego jest zgodny z zasadami logiki, wskazaniami wiedzy oraz doświadczenia życiowego, a nadto jest zgodny z pozostałym materiałem dowodowym to jest zeznaniami M. G. i M. B. (2), jak również z opinią M. S.;

8. obrazę prawa procesowego to jest przepisu art.5 § 2 kpk poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, która miała istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia przez uznanie, iż skoro zachodzą sprzeczności w relacjach stron,

	<p>to w takim wypadku Sąd uznał, że oskarżony powinien zostać uniewinniony, podczas gdy okoliczność, iż w sprawie funkcjonują sprzeczne wersje wydarzeń nie powoduje, że Sąd jest zwolniony z oceny wiarygodności materiału dowodowego i weryfikowania relacji procesowych w świetle całokształtu materiału dowodowego oraz wskazań wiedzy, doświadczenia życiowego i zasad logiki...”</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Sąd Apelacyjny zważył co następuje:</p> <p>Obie wniesione apelacje w ocenie Sądu Apelacyjnego</p>			

okazały się
bezzasadne.

Oczywistym jest,
że jeżeli w
sprawie
funkcjonują
sprzeczne wersje
wydarzeń to
nie powoduje
to, że Sąd
jest zwolniony z
oceny
wiarygodności
materiału
dowodowego i
weryfikowania
relacji
procesowych w
świetle
całości kształtu
materiału
dowodowego
oraz wskazań
wiedzy,
doświadczenia
życiowego i
zasad logiki.

W sprawie nie
budzi
wątpliwości, że
istnieją dwie
wersje przebiegu
zdarzenia
będącego
przedmiotem
osądu w
niniejszej
sprawie:

Pierwsza:
przedstawiona
przez
pokrzywdzonego,
że został
zepchnięty ze
schodów,
względnie
pchnięty przez

oskarżonego, na skutek czego upadł, doznając określonych obrażeń.

Druga: przedstawiona przez oskarżonego, że to pokrzywdzony próbując kopnąć oskarżonego, tak ułożył swoje ciało, że stracił równowagę i upadł ze schodów, doznając określonych obrażeń ciała.

Nie budzi też wątpliwości, że pokrzywdzony i oskarżony, są jedynymi bezpośrednimi „świadkami” tego zdarzenia. W czasie zdarzenia nikt inny nie był na klatce schodowej, ani nikt inny w żaden inny sposób przebiegu zdarzenia nie widział.

Relacje wszystkich świadków przesłuchanych w sprawie, a odnoszące się do przebiegu

zdarzenia tj. M. G., M. B. (2), R. W. i E. M. pochodzą z relacji oskarżonego czy pokrzywdzonego. Ci pierwsi relacjonują także wydarzenia bezpośrednio po zdarzeniu i faktem jest, że wówczas pokrzywdzony twierdził, że został zepchnięty ze schodów przez oskarżonego (zeznania M. G., M. B. (2)) ale faktem jest również, co potwierdzają ci świadkowie, a co pomija pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, że oskarżony temu konsekwentnie zaprzeczał.

Także R. W. jak i E. M. znają przebieg zdarzenia z relacji oskarżonego – ta pierwsza, i relacji pokrzywdzonego ta druga.

Nawet jeżeli w sprawie zarysowały się różne wersje przebiegu

zdarzenia, nie
oznacza to
zawsze
zaistnienia
przesłanek, o
których mowa
w art. 5 §
2 k.p.k., które
stosownie do
zasady
wyrażonej w
tym przepisie,
powinno się
rozstrzygnąć na
korzyść
oskarżonego.
Nakaz in dubio
pro reo odnosi
się jedynie do
takich sytuacji,
które faktycznie
nie dają się
usunąć, co
oznacza, że Sąd
powinien
podejmować
czynności
zmierzające do
wyeliminowania
zaistniałych
wątpliwości i
dopiero po
wykorzystaniu
wszystkich
istniejących
możliwości
dowodowych, o
ile wątpliwości
te istnieją nadal,
sięgnąć po
regulę z art. 5 §
2 k.p.k. Reguła
ta nie ma jednak
zastosowania,
gdy wątpliwości
są następstwem
niedokładnego i
niewyczerpującego
postępowania
dowodowego

bądź dokonania
oceny dowodów
w sposób
niepełny i
niespełniający
standardów
wyznaczonych
przez zasadę
swobodnej
oceny dowodów
określoną w art.
7 k.p.k.. (por.
Wyrok Sądu
Najwyższego z
dnia(...) r. (...))

Tak też uczynił
Sąd Okręgowy
w Z. (...)
w niniejszej
sprawie i mimo,
że w konkluzji
powołał się
wprawdzie na
art.5 § 2 kpk to
w istocie – choć
w sposób mało
uporządkowany
– przeprowadził
dokładne i
wyczerpujące
postępowanie
dowodowe i
dokonał pełnej
i spełniającej
standardy
wyznaczone
zasadą
swobodnej
oceny dowodów
określoną w art.7
kpk.

Dokonując
oceny wyjaśnień
oskarżonego M.
B. (1) i zeznań
pokrzywdzonego
D. M. Sąd
Okręgowy

wskazał, że o ile w wyjaśnieniach oskarżonego występują pewne nieścisłości, jak to: czy w chwili kiedy zauważył pokrzywdzonego, to wchodził na schody, czy też stał u podnóża schodów, to wersje podawane w toku całego postępowania przez pokrzywdzonego D. M. są skrajnie różne.

Oskarżony konsekwentnie przez cały przebieg zaprzeczał zepchnięciu pokrzywdzonego ze schodów, konsekwentnie też wyjaśniał, że jego zamiarem było wejście po schodach do góry, gdyż szedł do sąsiadki K. T., a pokrzywdzony schodził po schodach.

Zgodnie z zasadami logiki by kogoś zepchnąć ze schodów trzeba stać wyżej od niego.

Wersję oskarżonego

potwierdziła już
(...) roku biegła
lek. med. E.
B. stwierdzając
w opinii na
karcie (...), że:
„...O ile uraz
twarzy – okolicy
oka – to raczej
efekt pobicia
– uderzenia
pięścią, to
jednak możliwe
jest, że upadek
ze schodów i
wynikające z
niego obrażenia
są skutkiem
stanu
nietrzeźwości, a
nie zepchnięcia
przez osobę
trzecią...” |Takie
stanowisko
biegła
podtrzymała w
opinii z (...)roku
(karta(...).)

Należy bowiem
pamiętać, że u
pokrzywdzonego
stwierdzono
stan
nietrzeźwości na
poziomie 2
promili, co
pozostaje w
całkowitej
sprzeczności z
zeznaniami
pokrzywdzonego
i tym samym
przeczy jego
wiarygodności,
skoro pierwotnie
podał: „...Ja
tego dnia nie
piłem alkoholu,
ale piłem (...)bo

byłem z żoną
u znajomych...”
(przesłuchanie
(...) karta (...))
by na rozprawie
(...) – rok później
–zeznać, że
alkohol
spożywał w dniu
(...) roku i
do obiadu ze
znajomym w
godzinach (...) i
wypił 2 piwa i 2
lampki koniaku
ok. 200 gramów.
A nie budzi
wątpliwości, że
w dniu zdarzenia
świadkowie M.
G. i M. B.
(2) czuli od
pokrzywdzonego
woń alkoholu,
a obiektywny
wynik badania
krwi po
przyjęciu do
szpitala wykazał
2 promile.
Wiedza i
doświadczenie
życiowe, na
które powołuje
się pełnomocnik
oskarżyciela
posiłkowego, w
tej sytuacji
wskazuje, że
gdyby zeznania
pokrzywdzonego
były prawdą co
do czasu i
ilości spożytego
alkoholu, to
następnego dnia
(...)w godzinie
zdarzenia, po
upływie 20
godzin od

zakończenia
spożywania
alkoholu
pokrzywdzony
byłby trzeźwy,
a na pewno
badanie nie
wykazałoby 2
promili, co
pośrednio
potwierdza
biegła E. B.
w opinii z
dnia (...) roku
(karta – (...))
stwierdzając, że
pokrzywdzony
musiał pic
alkohol
poprzedniego
dnia wieczorem
w ilości większej
niż 0,5 l
wódki, koniaku
alkoholu 40%
lub inny – w
przeliczeniu na
200 ml czystego
alkoholu. Czyli
była to większa
ilość niż ta
do której się
przyznaje i
wypita o
późniejszej
godzinie. W
innym wypadku
w badanej w
szpitalu krwi ten
poziom byłby
zerowy. Ów stan
nietrzeźwości
pokrzywdzonego
także przemawia
za wersją
oskarżonego i
sprawia, że
utrata
równowagi przez
pokrzywdzonego

była bardzo prawdopodobna.

W dokumentacji lekarskiej zgromadzonej w aktach, kilkakrotnie zapisywano, że przyczyną hospitalizacji był „upadek ze schodów” (karty: (...)), „stan po upadku ze schodów” (karta (...)), „upadek z wysokich schodów” (karta (...)) tam gdzie zawarta została informacja o pchnięciu przez osobę drugą – karty (...) zawsze dodano słowa „z wywiadu”.

Także treść notatki urzędowej z dnia (...) roku sporządzona przez st. sierżanta G. F. jest zbieżna z wersją oskarżonego.

Z opinii biegłej lek. med. E. B. z dnia 2 lutego 2020 roku wynika, że wersja pokrzywdzonego jest mniej prawdopodobna jak wersja oskarżonego.

Nie budzi wątpliwości, że pokrzywdzony D. M. (...) spadł ze schodów – upadając na nie tyłem, doznając urazów tylnych części ciała – głowy, tułowia, kręgosłupa co skutkowało wszystkimi później stwierdzonymi obrażeniami. Taki upadek według wersji podanej przez pokrzywdzonego w czasie eksperymentu procesowego był zdaniem biegłej niemożliwy, gdyż gdyby tak się stało jak pokazał pokrzywdzony, to po uderzeniu w prawy bark upadłby na ścianę z oknem lub na ścianę naprzeciwko półpiętra, a nie na podest pod schodami. Biegłą nie wykluczyła, że pokrzywdzony będąc nietrzeźwym, nie pamiętał dokładnego przebiegu zdarzenia i to czego nie pamiętał to sobie

dopowiedział.

Tym samym pokrzywdzony może także nie pamiętać czy nie stracił równowagi na skutek próby kopnięcia oskarżonego i to było przyczyna upadku.

Na rozprawie (...) (karty (...)) biegła zeznała, że gdyby rozważyć pierwszą wersję – wersje pokrzywdzonego, to to pokrzywdzony musiałby mieć obrażenia z przodu a nie ma takich obrażeń i nie ma też o nich mowy w dokumentacji medycznej.

Biegły M. S. na tej samej rozprawie karta (...) – zeznał: „...Biorąc pod uwagę wersję, którą Sąd przedstawił mi na rozprawie stoję na stanowisku, że w tej sytuacji mogło dojść do samodzielnego upadku pokrzywdzonego i jego zsunęcia się na parter...”

Istotnym dowodem w sprawie w kontekście oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonego i zeznań pokrzywdzonego są zeznania świadka K. T. i świadka Z. T.. Świadczyli nie byli świadkami darzenia i zeznawali na okoliczności związane ze stosunkami między sąsiadami, a w szczególności stosunkami między K. T. i pokrzywdzonym i jego rodziną. Zeznania tych świadków potwierdziły w tym zakresie wersje oskarżonego, co także przekłada się na ocenę wiarygodności jego wyjaśnień.

Sąd I instancji dokonał bardzo wnikliwej i szczegółowej oceny zeznań pokrzywdzonego świadka D. M. i wskazał z jakich powodów uznał jego zeznania za

niewiarygodne.
W tym miejscu wskazać należy, że sam prokurator już w toku postępowania przygotowawczego dostrzegł nieścisłości i sprzeczności w zeznaniach pokrzywdzonego (protokół przesłuchania pokrzywdzonego karta (...)) obecnie w apelacji stara się je pomijać lub niedoceniać.

Uwzględniając powyższe to konsekwentne i spójne wyjaśnienia oskarżonego zasługują na wiarę. Wyżej wskazano także jakie okoliczności pośrednie także wpływają na taką ocenę, że to oskarżony jest bardziej wiarygodny niż pokrzywdzony.

Wydanie wyroku uniewinnającego jest konieczne nie tylko wówczas, gdy wykazano ponad wszelką wątpliwość niewinność

oskarżonego, lecz również wtedy, gdy nie udowodniono mu, że jest winny popełnienia zarzuconego mu przestępstwa. Wystarczy zatem, że wyjaśnienia oskarżonego, negującego tezy aktu oskarżenia zostaną uprawdopodobnione. Co więcej, wyrok uniewinniający musi zapaść jednak również i w takiej sytuacji, gdy wykazywana przez oskarżonego teza jest wprawdzie nieuprawdopodobniona, ale też nie zdołano udowodnić mu sprawstwa i winy. (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w K.z dnia (...) r. (...))

Wniosek

Prokurator
wniósł o
uchylenie
zaskarżonego
wyroku i
przekazanie
sprawy do
ponownego
rozpoznania
Sądowi

zasadny
częściowo
zasadny
niezasadne

<p>Okręgowemu wZ. (...)</p> <p>Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wniósł o uchylenie zaskarżonego rozstrzygnięcia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Ze względów opisanych wyżej wnioski obu apelacji okazały się bezzasadne.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE</p>		

SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
0.1 Wyrok utrzymano w mocy w całości	
Zwięzłe o powodach utrzymania w mocy	
Jak wyżej w rozważaniach Sądu Apelacyjnego.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięzłe o powodach zmiany	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2.	O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art.636 § 1 i 2 kpk w zw. z art.633 i art.13 ust.2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach		

	w sprawach karnych .	
7. PODPIS		
I. P. P. G. M. Ś.		